

POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie z zażalenia skazanego **C. T.**

na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 14 grudnia 2022 r., sygn. akt II AKo 99/22, odmawiające przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania

procedując w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 28 kwietnia 2023 r.,

w przedmiocie wyłączenia sędziego od udziału w sprawie oraz przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 43 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Poznaniu.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 31 stycznia 2020 r., sygn. akt II K 1303/19, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Gorzowie Wlkp. z dnia 17 marca 2022 r., sygn. akt IV Ka 80/21, C. T. został skazany za czyny z art. 226 i in. k.k. Pismem z dnia 30 kwietnia 2022 r. wystąpił z wnioskiem o wznowienie postępowania w tej sprawie, jednak postanowieniem z dnia 14 grudnia 2022 r., sygn. akt II AKo 99/22, Sąd Apelacyjny w Szczecinie (jego jednoosobowy skład tworzył Sędzia P. Ż.) na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. odmówił przyjęcia tego wniosku - wobec jego oczywistej bezzasadności.

Zażalenie na to postanowienie wniósł C. T., zaś sprawa zażaleniowa została przydzielona Sędzi Sąd Apelacyjnego w Szczecinie D. M., która pismem z dnia 9 lutego 2023 r. na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. wniosła o wyłączenie jej od udziału w

sprawie, wskazując na okoliczności, które mogą powodować uzasadnione wątpliwości co do jej bezstronności w przedmiotowej sprawie. Pismem z dnia 15 lutego 2023 r., adresowanym do Sądu Najwyższego – Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Szczecinie zakomunikował, że wymieniony Sąd „w załączeniu przesyła akta sprawy o sygn. II AKo 99/22 oraz akta Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. o sygn. II K 1303/19 dot. C. T. wraz z zażaleniem, listą sędziów oraz oświadczeniem SSA D.M.”, przy czym nie sprecyzował powodu takiego postąpienia. Z Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych wspomniane akta przekazano Izbie Karnej Sądu Najwyższego, gdzie uznano, że sprawa dotyczy wyłączenia sędziego Sądu Apelacyjnego w Szczecinie i zarejestrowano ją w repertorium KO.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Jeżeli przyjąć, że Sąd Apelacyjny w Szczecinie przekazał akta sprawy Sądowi Najwyższemu w związku z procedurą wyłączenia sędziego od udziału w sprawie, to wypada uznać, że takie postąpienie miało miejsce wobec niemożności utworzenia w tym Sądzie składu, który orzekłby w przedmiocie wyłączenia Sędzi D. M.. Z akt przedmiotowej sprawy wynika bowiem, że Sąd Apelacyjny w Szczecinie postanowieniem z dnia 23 listopada 2022 r. na podstawie art. 41 § 1 i art. 42 § 1 i 4 k.p.k. wyłączył 29 sędziów Sądu Apelacyjnego w Szczecinie (wszystkich, oprócz D.M. i P. Ż., sędziów tego Sądu) oraz jednego sędziego Sądu Okręgowego w Szczecinie delegowanego do Sądu Apelacyjnego w Szczecinie „od rozpoznania sprawy z wniosku C. T. o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Rejonowego w Gorzowie Wlkp. o sygn. akt II K 1303/19”. Skutkiem tego orzeczenia była wspomniana niemożność procedowania Sądu Apelacyjnego w Szczecinie w przedmiocie wyłączenia od udziału w sprawie Sędzi D. M. Jeśli przyjąć, że Sąd Najwyższy byłby władny wydać w tym przedmiocie orzeczenie, mimo iż pozostając poza strukturą sądownictwa powszechnego, nie jest sądem wyższego rzędu w odniesieniu do Sądu Apelacyjnego w Szczecinie (art. 42 § 4 zd. drugie k.p.k.), to realia sprawy każą uznać, że wydanie wspomnianego orzeczenia jest niecelowe. Nie otwierałoby bowiem drogi do rozpoznania sprawy przez Sąd Apelacyjny w Szczecinie, jako że niezależnie od treści orzeczenia, w tym Sądzie nie dałoby się

obecnie utworzyć trzyosobowego składu sędziowskiego (art. 545 § 3 zd. drugie k.p.k.) do rozpoznania zażalenia wniesionego przez C. T. Chociaż postanowienie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 23 listopada 2022 r. rozstrzygało o wyłączeniu sędziów od rozpoznania sprawy z wniosku C. T. o wznowienie postępowania, to zważywszy powody wyłączenia jest oczywiste, że musi ono pozostawać aktualne także odnośnie do udziału sędziów w rozpoznaniu zażalenia skazanego na postanowienie o odmowie przyjęcia wniosku. Należało zatem uznać, że racjonalne będzie postąpienie, o którym mowa w art. 43 k.p.k., zgodnie z którym sąd wyższego rzędu przekazuje sprawę innemu sądowi równorzędnemu, jeżeli z powodu wyłączenia sędziów rozpoznanie sprawy w danym sądzie jest niemożliwe.

Mając powyższe na uwadze, jak też wydane w analogicznej sprawie z zażalenia C. T. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 2023 r., sygn. akt III KO 23/23, orzeczono jak na wstępie.

(K.G.)

ał